

Sy-li spěwał,
Pilnje džěłal,
Strowja će
Swójbny statok
A twój swjatonok
Zradny je.

Za staw spróony
Napoj móeny
Lubosć ma;
Bóh pak swěrný
Přez spať měrný
Čerstwosć da.

Njeh ty spěwał,
Swěrnje džěłal
Wšědne dny;
Džeń pak swjaty,
Duši daty,
Wotpođń ty.

Z'njebjes mana
Njeh čí khmana
Žiwnosć je;
Žiwa woda,
Kiž Bóh poda,
Wokřew čel!

F.

↳ Sserbske njedželske łopjeno. ↳

Wudawa so kóždy sobotu w Smolerjez knihicziščerńi w Budyschinje a je tam sa štwórtlětnu pschedplatu 40 pj. dostacž.

10. njedžela po swjatej Trojizy.

Romst. 2, 1—11.

To je pokutne słowo w czeškim čašku. 10. njedželu po swjatej Trojizy spomina křesćijanstwo na wutupjenje města Jerusalema. Wone dyrbi w tym Boži sud nad židowskim ludom widžecž; wschať je Jesuś sam, jako tutón žalostny podawć do přědka praješče, sa pschiczinu teho kameho pschistajit: „teho dla so ty njejsy pójnało tón čaś, w kotrymž ty by domapytane.“ Pšes wjele lěstotekow je křesćijanstwo tón džeń sa pokutny džeń měło, na kotrymž by so praschało, kať by mohło Božemu sudu wuńcž. W poslednich lětach abo hižom lětdžekattach, w kotrychž bě so jich wjele wot Božeho słowa a s tym wot zyrkwoje wotwobročilo, njebě drje na tutym dnju wjele wo pokucze pýtneč. Pokutu? A čemu dha to? Njebě dha wscho nanajrjeńšcho w rjedze? Božeje pomozny wjazny trjeba njeběšče. — Něť mamy wójnu, a to tajku wójnu, kajtuž njeje swět hač dotal wohladať. My wschať, hač runje je tych njepscheczelow jara wjele, nadžiju na dobycze njepuschčimny; ale tež tuta wójna budže šebi czežke wopory na kublach a žiwjenjach žadacž. Na kublach; tola ščo njeby te w tajkim čašku po móžnosći rad pschinjeť! Ale tež na drohich žiwjenjach! Tak šhroble a hotowje kóždy wojowat tež šwoje žiwjenje na tu dobru wěz šwojeho wótneho kraja wazi, dha tola njebudže sa nětotru šwójbu tež dobycze bješ žarowanja. Ščo wě, hač šarschi šwojeho lubeho šyna, bratsja a šotry šwojeho

bratra, mandželske šwojich mandželskich a džěczi nana šašo wohladaju? To je ta nusa, kotraž nať je potřechika; to je tón šyšť, kiž wutrobu napjelnja. To je čaś, kiž nať wopomnicž wuczi, ščo so k našemu měrej hodži! A temu čze nam džěnsnišcha šwjata epistola dopomhačž, kiž nam praji, kať mamy pschēs pokutne pójnacze šwojeje hrěščneje winy a na to pschēs nowe křodjenje po Božich kasnjach Božemu sudu wuńcž!

Jako šwjaty Pawoł list na Romskich pišasche, šwjate město Jerusalem je šwojim tempłom hišče stejesche. Rnješowy japošctoľ njeje na jeho wutupjenje myšlit; wón měšsche s tym „šjewjenjom teho praweho šuda Božeho“ Jesuśowe šašopschindjenje k poslednjemu sudu w myšlach. Wón tež njeje tutón list do Jerusalema, ale do Roma poštať. Jeho čitarjo pať běchu tola s wjetšcha tajžy křesćizienjo, kiž běchu předy židzi byli. Do našeho teksta rěczi wo hrěšnym štaženju pohanow, kiž niž jeno wschitke Bože kasnje pschestupowachu, ale běchu tež tajkemu hanibnemu njekasnostwu, so šo to wuprajicž njehodži, podacž. S njemuprajomnym šazpicžom hladachu Šraelitojo a čzi, kiž běchu se židowskeho luda wuschli, na tutych wot Boha šastorcženych pohanow. Duž šwjaty Pawoł jim to słowo napschecžiwu džerzi: Wy njejsče lěpschi! „Womyšlich ty pať šebi, o čłowjecze, kiž tych šudžisch, kořiz tak činja, a činisch tež to šame, so ty Božemu sudu wuńdžesch? — Pšchetož žane pohladanje na paršchonu pschēd Bohom njeje.“

My žaneje pschicžiny k temu nimamy, so bychmy

prajili: „Sa so czi dzafuju, Božo, so njejšym kaž tamni židži!“ Wschetoz wschitke hrěchi tamneho czaša běchu so hluboko žrale a dobyte do nascheho luda. Wnšozy a nišzy so njeprashachu sa tym, shto je psched Bohom prawe, ale sa tym, shto po možnosći wjele dobytku wunješe a kaž bychu śwětne žadanja a czelne žadosće spokojili. Sa czaš dolheho stoteho mēra bē derjemēcze rostlo a s nim bješ mēry dowěrjenje na šamšnu mōz a samoženje, kiž mēnjese, so Božeje hnady a šmilnosće wjazny njepotrjeba a napscheczimo wschēm nowym wopokasnam Božeje dobrocziwosće nježakowne a njehnute wostawasche. Wnšozy a nišzy běchu so wot Boha wotwobrocžili, taž so drje šu woprawdžiczi pscheczjeljo šwojeho luda druhdy na Žesufowe šlowo spominali: „Hdy by wschať ty wjedžalo, dha by ty tež wopomnilo w tym šwojim czašu, shto so t twojemu mērej hodži. Ale nētť je psched twojimaj woczomaj potajene.“

Schtož njeje žane dobre šlowo samohlo, to je na jedyn ras fruta wōjna dokonjala. Kaž bychmy s dolheho twjerdeho šona wotuczili, taž nētť halle sašo widžimy, shto je dobre a shto je kniczomne. Nētť šo sašo prashamy: „Schto mamy czinicž? Haj, shto mamy czinicž, so by Bōh s nami schoť?“ Šizom pschi hibanju sa wustupjenje s žyrkwje je šo drugi wulki džěl nascheho luda czim nutrišcho t Božemu šlowu a t šwojej šchesczijaskej wěrje pōinal. A taž je šo tež nētť dopokasalo, so njebēchu žōrla wērnej bohabojosće, kiž drje bēchu šo prjedy šlabšcho žōrlite, šaprahnyte; s nowa šo mōznje wuliwaja! Wjele tyšaz naschich wojowarjow je, prjedy hacž šu pscheczimo njeprscheczilej wuczahnyli, šebi Bože šwjate wotkasanje žadalo a wužilo a wjele millionow tych, kiž šu domach šawostali, je na pokutnym dnju šo modlo šwoje kolena šhibowalo psched Bohom, kiž ponižnym hnadu dawta.

Taž nēkotru starosć w twojim žiwjenju je Bōh hižom do wješela pschemobrocžil. Wōn, kiž je šo namakacž dať, tež nētť twuju starosć wot tebe wosmjje. Kať chzesch šo jemu dzakowacž? Dosć jich je, košiz, hdyž je strach nimo, šwojeho wumōžerja a pomocnika wjazny njesnaja. Tať to nješmjje s nami byčž. Ale shtož je Bōh tōn Anjes nam w czežkim czašu hnadnje pōinacž dať, so wōn s nami je a so my šmy jeho lud, to šo nam wjazny šhubicž nješmē, so bychmy na tym šbožu džěl mēli, wo kotrymž šwj. Pawoť praji: „Šhwalbu a czešč a njesachodnosć tym, košiz ščezpliwje w dobrych skutkach steja sa tym wēcžnym žiwjenjom.“ Hacž nēchtō w živym towarštwje s Žesufom steji, to widžišch na jeho skutkach. Dobry shtom nješe dobre plody. Dobre skutki šu plody wērny. Wulke wopory budža šo w bližšchim czašu wot bratrowskeje, šchesczijaskeje lubosće žadacž. W pošlednich dnjach, jako naschi wojowarjo nam w Božemje prajachu, šmy widželi, kajki šwajš wutrobneje lubosće staršchich a džēczi, bratra a šotru, mandželsteho a mandželstu, haj wschitke stawy nascheho lubeho wōtzneho kraja na šo wjoša. Kať wjele woporow je šo hižom pschirjēšlo, so bychu šo wojowarjam a jich šwōjbam starosće wsale! Kať wjele woporow budže hišchže nusnych, so bychu šo wschitke rany šahojile, kotrež wōjna bije! „Bōh budže kōždemu docž po jeho skutkach! Bōh šaplacž wschēm, kiž šu šwērni pomocnizy w nētczi chej nusy!“

„Ščezpliwje w dobrych skutkach štač sa wēcžnym žiwjenjom“, je nam jeno mōžno, hdyž šebi t temu pschezo nowe mozy s Božeho šlowa czešpamy. Džen 10. augusta je šo sto lēt minylo, so bu šakše hlowne bibliške towar-

štwo w Draždžanach šałożene.* Bibliju mamy sa tunje pjenjesh. Njeje wona nam teho dla wjazny „droha“? — Biblija je šo „list s njebjesh“ mjenowala, kotryž je luby Wōczez šwojim džēcžom pišať a kiž jim pucž do wēcžneje domišny pokasuje. — Kať listy wot doma budža naschim wojowarjam prajicž, kať my w horzej lubosći na nich špominamy, tať mōžemy a budžemy psches šwērne wužiwanje lubeho Božeho šlowa pschezo bōle sa tym pschiricž, so chze Bōh nasche lēpsche. Wōn naschu šrudobu do wješela pschemobroczi; wschať šmy jeho lube džēczi, kiž dyrbja „šako pschiricž“, kiž šu powoľani t domišnje horjelach! — Mēr budž s nami!

Šamjen.

V. w H.

Sšlowo k jubjelskemu lētu rospšchesczeranja biblije.

Šubjelske lēto! Wo jubilirowanju abo šwjatocznytm wješelym šwjedženju budžesh pola naš s czežka shto wohladacž. Šola dofelž nasch šerbški lud je šakšim hlownym bibliškim towarštwom w hromadže šwišuje, wot njeho šwoje biblije w maczečnej rēczi tunjo czišchžane, porjedžane a pschezo bōle wudospōlnjene dostawa, ma wōn wschōn šamyšl, na jubjelskim šwjedženju tuteho towarštwu cžople džělbracž. A shtōž ma šajimanje sa pschedewšacža a šwjedženije hodžiny towarštwu, budže tež na nowym (nēmškim) testamencže, wot towarštwu s psychnyimi wobrasami 1914 wudajomnym, kaž na jubjelskej šwjatocznosći wot 7. — 9. septembra w Draždžanach džělbracž.

Nēkotre lēta hižom je šnaty mōlēt Ščäfer, kiž je nēmške špewariške s rjanymi natwarjožnymi wobrasami wudebil, po porucžnosći pschedšhdštwa biblišeho towarštwu nowy testament s psalmami na tošame wašchne debicž počal. Šeho wumjēški škut ma t septemberej t. lēta hotowy byčž. Sa nowy testament maja 18 wobrasow psches žyłu, 30 psches poť strony byčž, a psches 60 wschelaticch psychnych šnamjenjow; sa psaltar wobras psches žyłu, 4 psches poť strony a 10 druhich šnamjenjow. Šo wschēm, shtož je šo dotal prajicž hodžilo, budže tōnle testament na žyle nowe, hacž dotal njesnate wašchne wupšcheny. A, tať mēnja wēžnywštojni, tale pnycha nētotremužkali, kiž je šo jemu žyšy ščiniť, nowy testament a psaltar sašo luby ščini. Šemplar je šo pschilubil pschirpšlacž w šwojim czašu na kōždu agenturu (Šklad biblijow), kotrymž tež nasche šarštwu najbōle šluscheja.

S jubjelskeho šwjedženja w septembrje je telko tudy našpomnicž: Wutoru 8. sept. šo šwjedženška Boža škuzba dop. we 10 w Anjeninej (Frauen) žyrkwī wotdžerži, w 12 na to šwjatocznosć w towarštwowym domje na Šinzendorfowej drōšy, t cžemuž šo šhromadny wobjed pschisamtnje. Wječžor teho šameho dnja maja šo Ščäferowe prjedy špomnjene wobrašy t nowemu testamentej na placže w šwētle pokasowacž. — Šsrijedu 10. sept. ma sašo w towarštwowym domje šjawna bibliška konferenca byčž dop. w 10 — a šo pschi tym rospominacž, shto ma šo cžinicž. so by šo biblija woprawdžita ludowa kniha ščiniła. Šichi štm budžetať dwaj šnamjenitať šnajerjej na polu biblije šo prjōdzy wuprajicž. Wschitzy pscheczjeljo wēžny biblije šo t temu pscheprošchuja. Šsnano mōže tež tōn abo tamōn šakš pscheczil s nascheje šrijedžiny tam doječž. Šohnowanje tam wēicže dostanje.

Našpomnjene njech je šlōncžnje, so je tež pschezo šerbški lud w jenytm duchownym w pschedšejčerstwje biblišeho towarštwu šastupjeny. Šo dotholētnym šastupowanju njeboh šar. Šakuba je t. šar. lic. th. Wrošal Šrodžišchžaniki se šastupjerjom. M.

* Šschirunaj nastawť w pošlednim cžišle!

Něščto s čaša nastacza bibliških towarštwow.

(Přiched 100 lětami.)

Přjedy nastacza! Duchowny Dberlin, kiž w Kamjenjodole w Elřahu swoju wořadu pařeše, powjeda, kať cži ludžo tam řebi na to myřlicž njeměžachu, řebi bibliju kupicž dla řhudobnořće. Na to wón iři biblije droho kupi, kotrež řřjom řhudym žonom we wořadže přchepoda, řo bychu wot hěty ř hěće řhodžite, ř nich přjodł cžitacž a na řadanie knihi džeň abo poľ dnja jenotliwym řwójbam přchemořtajičž. Řo nětotrych lětach běchu pať te biblije pod wjele rukami přcheř trjebanje řo cžičze přchetřjebale.

Duchowny ře řchleřřiteje piřche: Te 500 džěcži mojeje wořady, kiž do 8 řchulow řhodža, nimaja wjazy hacž 12 biblijom a 50 hacž 60 nowych řestamentow mjes řobu; a we řwójbach je hiřchže řrudniřcho; jenož porědko tam bibliju nadeřidžeřch.

W naraňřcho-pruřřich řchulach řo 1815 wjazy dřižli 30 tyřřaz džěcži naličži, kotrychž řtarřchi tať řaměžičži njebychu, ře mőhli jim bibliju wobřtaročž.

Wěřřny Dr. řchwabe je, w tamnym čařřu wořoko pucžowawřřchi, wřchón řapřchijaty wot řapucžěnych wřřow, rořpucžěnych řchulow, prošdných žyřřwjom, hđžež ani biblija wjazy njeběřche, řemřch wot-měť. Wón nařpomni, kať na nětotrych blařach řo řda, kaž była řo biblija řhubila.

Řo nastacžu! Duchowny ř Württembergřřeje 1816 piřche: ř wulřim řadanijom nowemu nařkadej nařřchecžiwu hładamy, dořelž přchecže mnohich, ře řylřami wobřwědcžene, tež bibliju dořtacz, řo njeměžěřche dořjelnicž.

ředyn piřche: „Čži, kiž bibliju dořtachu, wobřwědcžachu, řo jim njedžiwajo něččičřeho (droheho) čařřa 100 toľeť tať lube njebudžiču byťe kaž tale biblija.“ Wřa cžitamy wo džaku wobřřožěneho řchemza, kiž njeběřche 30 lět žaneho řwjateho piřřma w ruzy měť a řmě něť bibliju řamu řa řwoju měčž.

W řhudnych řhěřřach, tať cžitamy, řu pőřli biblijom najřřenřřche řhodžinki dožiwili. Něřajřa řhuda wudowa, řebi přjeněřř ř řwojenju řwjateje knihi pořčžiwřřchi, wuwoľa: „D Řnježe řeřu, kať řy mi přcheř tať někotru nuřu a dnų žalořčze přchepomřhal. Něťř dařřch mi řamo řwoje drohe řłowo do domu přchijěřčž.“

W řhudej řybařowej hěće macž bibliřřemu pőřelniřřej powje-dařche, kať řu džěcži (w tamnym drohim čařřu) ř hłodom trawu jědke a kať wona řo ř řohu woľa, řo njetrjebale hłodu wumřjěčž. Řať je řo pobožna žoniřa řwjěřelila, jako mőžeřche řo pődla wřchědneho řhlěba tež řhlěb žiwjenja řa duřřhu jako dar lubořčze darmo do domu přchijěřčž!

M.

Přěni huadny řkutk řhěžora Wylema I.

ře něťko 43 lět, řo řranzowřřojo ř Němžami nařhwilny měř cžinjachu a jim twjerdžilny přched řariřom přchepodachu. Na wobřřadjenje tutych twjerdžilnow a na přchedewřacže wőjňřřeho materiala běchu arřilleriřřojo řomandowani, a přchi teřře řřkadoňičži řo njěřřňřřchana wěž řta. Mjěř tutymi wojakami běřche tež řeržanta, řmužiti wojak a hewať dořry čłowjek. Ale, kaž to we wőjňje je, wón běřche řo trochu wjele napiť, tež malo řnjěřeřche a wřřche teho běchu tehdy runje wojazy najwjeřelřřich myřřlow. Tutón řeržanta počža něťko ř řranzowřřimi wojakami řěččezč a jim řlubu cžiničž. řeho řeutenant jeho najpřjedy mile a potom wőřiřřcho nařominalche; hđňž řeržanta na to njefedžřowawřche, řeutenant řwřju přchifařřny ř wőtrymi řłowami wořpřetowawřche. Duž řo řeržanta rořhňewa, řwőj rořom řhubi a řwoju řěibu řřrabny a wutiěli; hwiidajo řulka řeutenantej nimo hłowy řecžěřche. Přěňje wofomifňjenje běchu wřchitžy kaž řatorňjenjani, potom pať řo wojazy na řeržantu walichu a jeho wuwjařachu. Na mějčze řo wőjňřři řud řeřřupa. Wuradjenje

bě řrótke. Wuřřud řěřařche: řaťřelenje! Wőjěřři řomandeur budžiče na mějčze tutón wuřřud do řřutka řtajičž mőhľ a řeržantu řaťřelicž dočž, tola pať wón najpřjedy řralej rořprawu poda, a řón přchifařa, řo ma řo wotprawjenje wotřřorečžičž. ředyn thđžeň po druhim řo minų, jaty bu řa řwojim řegimentom tu a tam wjedženy. Wón běřche řo ře řwojim žiwjenjom a ře řwojimi domjazhmi rořžohnowať; přchetož na hřadu wón přchi cžezčkocže řwojeho njěřřutka řicžičž njeměžěřche. Ale řeřchědžiwjenų řral njeměžěřche přcheř wutrobu přchijěřčž, řo by řeržantu řaťřelicž dať; jeho přěni hřadny řřutk, kiž wón jako řhěžor dořonja, bě, řo wón řeržantej přchifudžěnu řmjercž do jařřwa na čařř žiwjenja přcheměni. řeto po druhim bě řo mjěř tym minų. W domach, w maľym měřřacžu w Durinřřej, jateho njewjěřta, wjěřřneho wucžerjowa džowřka hđleřche. Wona řwojemu nawoženjani přchi wřřchěm řwarjenju řwojeje řtareje macžerje řwěřna wořta; jeno junu řa lět, mjenujžy hody, řmědžičře řwojeho nawoženju widžezč a jeho trořřchtowacz. řdňž běchu řo 8 lět minųle, řwazi řebi řa řwojeho nawoženju wo wobhřnadjenje prořřncž. řuta prořřwa bu řapowjedžena; teho runja přchichodne lět. řařřo běchu hody přchěd durjemi, 10 lět bě něťko řařřlo. Duž řtary řhěžor řař rano na řwojim blidže prořřtwu wo wobhřnadjenje wot tamneje njewjěřřny namata; wřřcho, řchtož jeno mőže řebi lubořčž, kiž wřřcho wěři, wřřcheho řo nadžija, wřřcho přchecžěřpi, wumyřřlicž, w tutym liřčze řtejeřche. Duž řtary řhěžor hłuboke řobuželenje we řwojeje wutrobje řacžu a wřřa řřuch papjery a přchifařa na nej wobhřnadjenje něhduřřeho řeržantų ř tym přchifřpomňjenjom: „řiřchče do hōb ř jařřwa puřřchčžičž, řo mőže jaty hiřchče hody pola řwojeje njewjěřřny byčž.“ řať řo tež řta. Wobaj buřřchtoj řbožownaj mandželřřaj. řón muž dořta — to běřche řhěžor přchifařaľ — jařřtoňřřtwu na želeřřny a je něťko hōdny, řwěřny řařřoňři. řeho něhduřřchi řeutenant, kiž je bōřřny na to jako major ře řłužby řřupit, běřche jemu hižom dawno wřřcho wodaľ.

Njewocžakana pomoz.

řelbřřch je Awřřriřřke měřřto w řirolřřej. W lěčze 1799 přchěřřewwachu řo řranzowřřke wőjřřka po Němřřej a runje jutrow-nicžu rano poľajowawřche řo nabojanym mějččžanam řranzowřřke wőjřřko, 18000 muži pod generalom řlaffena, řo bychu řelbřřch wurubili. Mějččžanřřka rada řo hřomadu řběža a wuradžowawřche, řchto by cžiničž byľo. ředyn řecžěřche tať, druhi hřnaľ. Duž řtany řtary žyřřwjenž a řjěľny: řa řlyřřchu, řo radu řřkadujěčze ř cžěľom a ř řwřju a njewěřčze, hđže won a hđže nuťř. Řjeje dha džěňřa wjěřeľy džěň horjěřřacža nařřcheho wumožňřka? řhžemy řwonicž kaž přchezo a ře mřřchi hiečž kaž řo řłuřřha a wřřcho druhe řohu porucžičž!“

řo řo řta. Wřřchitke řwonų řapocžachu řlicžezč, ludžo we řwojeje řřachocže ře mřřchi řhwatachu, řoha wo pomoz prořřncž. ř hľaj, hđňž ř řemřche přchidžěchu, běchu řo řranzowřřojo minųli. řlaffena njewjedžičře, řchto ma to řwonjenje na řebi, měňjeřche pať, řo je awřřriřřke wőjřřko w nozy řelbřřchej na pomoz přchifřlo a tať řo wón wřřčži a řich na pokoj wořřaji.

„řchtož řohu wřřchón řo dowěři, řón žěňje na pěřř njetwari!“

Nanowe řnamjo mőj wumožeť.

ře něťko, tať powjeda řyn Württembergřřeho duchowneho, 44 lět, řo bě řbitwa pola Wōřřtha. řdňž ja tehdy řobu řřōřřch-weilerřřke hory nadbēřowach, buch řranjenų a wořřach ľežo, mjěř tym, řo dřiřny dale cžerjachu. řřej mi ř ranow cžecžěřche a bōřřny řhubich wjedženje. řdňž řařřo ř řebi přchidžěch, bě

wjeczor. Za jachlach po wodze, bęch pať tãť flaby, so ani stawczka hibanęć ani wołacz njemóžach.

Nětko hłogny bñhach, kiž so bóle a bóle bližachu. Sižom so wjeřelach, dofelž řebi myřlach, so noscherjo řhorých du, kiž sa franjenty pñtaju. Tola řať so řtróřich, hđňž na jene dobo přehede mnu dwaj ředrienaj mužřkaj řtejeřchtaj, dwaj ř tyřh ludži, kiž so hñany bitwiřczęow mjenuja a řotřiž řranjenty řwurubja a jich. hđňž je řtrjeba, doraza, so řžanyř řwędřow přchecziwo řebi męli njebnyřu. Wonaj mje řa mormeho dđeržęřchtaj a ja jeju přchi řtej węřje wostajich. Ani řtawczka njehibnyřh, haj woczi řaczinyřh a męjach řej jeno řtrořu pomoczinijenej, řo bnyř wohłabał, řchto řo mnu řapoczñjetaj. Duž řo jedny tuteju hrubeju cžłowjekow ře mni řřhili a mi moje wutrobno wobmařowawře. Nětko mi moju uni-formu řwotřina a moju řlistnižu wuczeže, w řotrejř węřęęe papje-rjane pñenjery pñtaře. W njeř pať ničřo njenamata, dňžli řfoto-grafiju mořeho řtareho nana, kiž bę řo w řřřtwinej řřkni wořna-mjenicž dał a bę mi, hđňž do wójny cžehniřh, tuto řwoje řnamjo řobu na pucž dał. Tuto řnamjo bu nětko mój wumóžniř. Hđňž řo rubježniř jeho dohlada, wón hrořnje řařakrowa, cžřny řlistnižu do boła a řopny do mnje, řo řo ja po řriřř dele hacž do niř-řeho přchęrowa řulicř. Tam mje rubježniřkaj ležo wostajięřhtaj a dale dđerřchtaj, řo bñřhtaj dñhich řwurubiloj.

W přchęrowje mójach řo wodny napicž. Řa to do řpanja padnyřh. Hđňž řařo wotuczich, řo řhorýchnoscherjo na mnje do-hładachu. Najpředny mje řa mormeho dđeržęřch. Hđňž pať widžachu, řo je hiřchęęe nęřchto řřwjenja we mni, mje na nořňđlo połořichu a do wřny donjeřęęu, hđžež buch řřónčnjne řařo połnje řahojeny. řať bu wobraš mořeho nana mój wumóžęť.

S cžim řo ludy wobknježa?

Łord řurřom je dñje mjeře wřchitřimi najłęřřchi namęřtny řral w řndiřkej, kiž je tam řendžęřřta hđny męřa. řutón řas tole wupraji:

„Řa cžim wotpoczuję nařche řñjeřřtwo w řndiřkej? Řiž na nařchim wójřku; přchetož řchto je to porno tym millionam řndiřkeho luda? Wjele bóle tam nařcha mój jeno na řprawnořęři a prawđęe leži. řeno ř wutrobny won mójemny nad řndiřkej řñjeřicž. Řny dñřbimy wřchęřh řwojich řoddanow w řndiřkej přchę-řwędęęicž, řo řmy řprawni napschecziwo nim, řo mjeř nami a nimi přchęd řakonjom řžaneho řosdžęřa njeje, a řo řo řa jich řbože řtaramy. Řjecžiniřny řať, dña řmy w řndiřkej najđłęje ř řñjeřom bñli.“

řo řu jara mudre řłowa a my ř niřh řořřmimy, řať je řendžęřřkej mójno, nimale połojžu řñleho řwęřa wobññjeřicž.

Chineřřny wojazy.

Chineřojjo njeřku řadny wójniřki lud. řchtož řjenje piřacz řamóže, wjeřęęe řřwalby wužiwa, hacž řón, kiž řo we wójnje přchęř řhroble řřtki wuřnamjenja. Wojazy tam ř najřhubjeřřřchego luda wobřteja. řhineřřki řejřman dořtawã mřdu řa 100 wojakow a ma jich jeno 30. řřhrińđę-li pať řas wobhładãnję, řññje wón 70 njeđocžintow, kiž je řebi ř řřwatřom na hãřny řeřbęřať, do wo-jeřřřich řřkniřow, a jemu ani na jenyř mužu njeřobrařuję.

Chineřřřki wojak je mjeř řwojim ludom řłuboko řařřjeny. řať řucęęe hacž ma řmužitemu njeřpřchęęęelej napschecziwo řřupicž, wón cžęřa. řřotom hãřle widžięřh, řchto ma na řřhibjeęęe nãpiřane řłowo: „řhrobleřęę“ na řebi; jeno w cžęřanju je řhroble. řuřřto řu tuczi wojazy hōřje hacž rubježniřny na wřach rubili.

Hđňž bę wójna ř řapanřřkim ludom nimo, wudñři řbęžř

w řhine, kiž řo přchęř daloře džęře řraja rořpřchęřęęerařęęe. řež męřřtačřko řen-tun bu w nořny přchęř řbęžřariřow nadpadnjene; wřřchelate řadławořęęe řo řřachu. řlamny buch řwurubjene, řžbñřte wumozowane. Řa dñři džeń do řeho řameho męřřa wojozny řa-čžahnyřu. řchto pať tuczi cžiniã? Woni řřřřř řřaženja hãřle prawje dořoniãřu a wřřcho rubjãřu, řchtož bę hiřchęęe řbñřřne. Řjeř tym bęřu řbęžřãřřęęe cžřřđđny dale cžahnyřle. Wobñđlerjo na wřach wřřchudže cžęřlach. řeno muřojjo wulęęe wřny řhñřřu řo řhroble wopokãřacz. řřchede wřu bęřu řřaru řanonu řřajili, kiž bę ř řpōłbrom a ř řřřchami řęęeřa nãpiřlnjena. Řa njũ řo řpu-řchęęejoj, njeřpřchęęęe wocžakowãřu. řola řęđma řo řutōn połãřo-wãřęęe, w cžęřanju řwoje řbože pñřachu. řeno jedny ř niřh bę, pñjedny hacž řo do bęženja da, řuntu řapalił. řřřhpadnje tamna řřara řanonã hiřchęęe řwoju węž jara dęęe cžiniřęęe, hđňž ře řwo-jeřo řřđđřa wřřcho na řbęžřariřow wupłowa a jich cžřřđđny řať dęęe řřęęęi, řo buch řwořmjjo řranjeni. Wupřęęh tuteho řřęęęe bę wulřotny. řbęžřariřo do wřchęřh řřřow a řřnzow cžęřlach. řññđom řo bojařřwi wjeřñjenjo wřbčžichu, řwotřęřowãřu tamnyř řranje-nyř hłowy a buch jako řmužiczi dořhęęęerjo ř wulřotnej řwjeđęęę-řęęe hōřęęinu cžęęęeni.

Wñřřoki řhineřã řas řwucžowanju nęmřřřich wojęřřřřch řđđžow přřhřładowãřęęe. ř wulřim řpōđžiwãnjom wón džęęęe: „řřola wãř rořřãřuję jeno jedny a wřřchitřny dñřny pořřłuchaja; řola nař w řhine rořřãřujã wřřchitřny a niřřto njeřpořřłucha.“ Węřno je, řež řutōn lud je řwęřnyřh řhrobleřnyř muři, řwój řraj řubowãřnyř řa-řitarjow męř, ale cži řu řęđžny. Řęřřotny wñřřoki řgeneral je, ř wjele ranow řřwãřjo, dale wojowãł, doñiž njeje řřónčnjne na řemju padnył, ale cži řu wumřaczã. ř wjeřęęe je muřřęęe wuřřtu-pñenje a řahorjenje wopōrniwa řubowęęęe ř wōtřnemu řrajeř w řhine njeřnata węž.

Řeđžbu!

řchtož ma w řuřnyřh řrajařh n. p. w řmerizny, řuřřãłřřkej atđ. jeneho abo dñřheho řnyřh řwojich a řim řřř piřã, njeřh wonãřh na řřwvert adreřřu ř nęmřřřřimi piřãniřkami njeñãpiřã, dofelž we wuřraju nęmřřęęe piřãniřkami njeñãnjã. Wjele bóle dñřři adreřřã ř řaczãñřřimi piřãniřkami piřããã bnyč, a řchtož ře řãã piřacz njemóže, njeřh řebi adreřřu wot nęřřoho dñřheho nãpiřacz da. řřhrińđę řřř ř nęmřřřim nãpiřãřom nęhđęęe do jeneho męřřã we wu-řraju, dña řřř njeřęęe, řchto ř řřřřom cžinič, dofelž adreřřu cžitacz njemóže. ře to wjeřęęe męřřo, w řřřnyřmž nęmřřři řonřul bñđli, řo řřř na řonřulat donjeřęęe, hđžež adreřřu do řaczãñřřęęe piřããã přchępiřãnjã, řať řo mōže řōn řřř na praweho donjeřęęę. Řjeje pať tam řadny řonřul, dña řřř řřř do boła cžřřnjne. Ř řãřęęe řčęęęwřři mōže to męčž! řłaj, řnyř w řmerizny nã řwoju macž dořoj piřęęe; ale řane wotmolwjenje njeřřhrińđęęe. Wōn piřęęe řãřo a řřęęęi řřčęęę, a řenje řane wotmolwjenje njeřřhrińđęęe. Řlacž dñje bę wotmol-wiła, bę pať adreřřu ř nęmřřřřimi piřãniřkami piřããã, kiž w řmerizny cžitacz njemóžã, a duž bę řřř wřchęęe jejne řřř do boła řřřmōrnył. řfelž řnyř řaneho wotmolwjenja njeđořřã, řebi myřęęęe, řo je macž řemřęęe a řať řãã piřacz přęęęe. řomãř pať řo macž řudži, řo wot řnyřã řadny řřř wjãřny njeřřhrińđęęe, a řłãã wot ranja hacž do wjeczora, dofelž řebi myřřli, řo je řnyř mormny. Řęęe, wōn mormny njeje. Řle jejne řřř, řřřnyřhž adreřřã bę ř nęmřřřřimi piřãniřkami piřããã, ř njemu dořřęęe njeřku, duž řež wōn wjãřny wot-molwił njeje. W řęęębach wřřãř řebi řudžo myřřla, řo ř nęmřřęęe řęęęę wokoło řñleje řemje přřhrińđęęęę. řemju řať njeje. řnyř ř nęmřřřřich mjeřow won, řřęęęãř ř wjeczoru řranzowřřku a řendžęřřku a ř řãnjũ řłowjãñřku (řęęęřřku) řęęęę.